

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice šte. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishvu:

za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 63.

V Ljubljani v sredo, 18. marcija 1885.

Tečaj II.

Zaradi praznika sv. Jožefa izide naš
list v petek 20. t. m.

Zmaga ali poraz?

Vprašanje, katero smo postavili na čelo
denšnjemu članku, sliši se dan na dan, ka-
dar je govor o zadregi, v katero je zabredla
Angleška na afriškem bojišču, kadar je govor
o možnosti boja z Rusko v osrednji Aziji. Skoro
vsakdo odgovarja na to vprašanje, da bode
Anglija premagana, da bode sramotno
zapustila sudansko bojišče, na afganistanskem
ozemlju pa jej bode Rusija narekavala trde
mirovne pogoje. In to slednjo sodbo in temno
prorokovanje podpirajo v istini porazi in ne-
prečasten odhod angleških čet na sudanskem
bojišču, in po mnogih listih uže razglašena
zmaga Rusov v Aziji. Ali pa so v istini An-
gleži tako propali, je-li v istini njih vojaška
sila tako neznatna, da se ni nikjer nadejati
več zmage?

Kakor znano, se je na vsem kontinentu
vpeljala triletna vojna dolžnost, le Angleška
se ni sprijaznila s to naredbo, zaradi tega pa
je bilo tudi tuje časopistvo vajeno, odrekati
Angleški zmožnost, se uspešno spustiti v boj.
Da-si je Angleška na vseh straneh ranljiva,
v Evropi v Irski, v Ameriki v Kanadi in Ja-
majki, v Afriki na Kapu, v vzhodni Indiji, v
Novi Seelandiji, v Avstraliji in na vseh morjih
in obalah, kjer veje njen trgovinski prapor,
navzlic temu pa se nemore sprijazniti s tri-
letno splošno vojno službo; Angležem je boj
le denarstveno vprašanje, vsi Angleži smatrajo
se še po padu Kartuma prvim narodom na
vsem svetu, da-si so nemški listi uže zdavno
zagotovili jim gotov propad.

Da-si se govori angleški jezik od več
ljudij nego kateri koli drugi, vendar je na
kontinentu silno malo znana angleščina, torej

ima tudi angleško časopistvo in angleška lite-
ratura v Evropi mnogo menj vpliva nego fran-
cosko ali nemško slovstvo. To nepoznanje an-
gleščine, da bi se mogli iz virov poučiti o
angleškem značaju, o angleških svojstvih in
nazorih, je gotovo mnogo vzrok, da se napačno
sodi Angleška in nje politika. Mi govorimo
osebito o časopistvu v Nemčiji, od katerega
tudi mi dobivamo svojo hrano. Razen tega pa
nemško časopistvo uže od nekdaj ni vajeno
prav laskavo govoriti o Angleški; vedno jej
predbaciva egoizem, kramarstvo in sebično
trgovinsko politiko, in to morda ne brez raz-
loga, saj se angleški in nemški trgovinski in-
teresi mnogo križajo. Po teh časopisih pouču-
jemo se i mi o angleških svojstvih in angleški
politiki in večkrat zelo napačno.

Kako so značaj, svojstva, nazori Angležev
vsi drugačni nego pri drugih narodih. V an-
gleškem narodu zastoni iščemo ono brzo vzne-
mirjenost, navdušenje, katero je svojstvo Fran-
cozom; nasprotno pa vlada pri Angležih hladen
razum, združen z vztrajnostjo, neupogljivostjo.
Ponosna samozavest, katera karakterizuje An-
gleže, zapelje jih večkrat, da se spustijo v
podjetja, za katera nimajo dosta močij, in
tako propadejo; a ta propad jih nikakor ne
spravi iz ravnotežja, jih nikakor ne tira v
obupnost, marveč vzpodbudi jih, da drugi
zberejo in napnejo bolj svoje moči, da si za-
gotovijo uspeh. To pokazalo se je v velikih
vojskah proti Napoleonu I., v Afganistanu, v
Krimski vojski in pri vstaji v Indiji. Povsodi
jim je začetkom slabo šlo, konec pa je bil
vender uspešen.

Morda se bode to tudi zdaj v Sudanu
zgodilo. Odkar je po padu Kartuma in po
umikanji angleških čet angaževana vojna čast
Angleške, čuje se povsodi v angleških mero-
dajnih krogih, da se zdaj nikakor ne sme od-
jenjati, in gotovo se navzlic mirovni politiki
Gladstonovi odjenjalo ne bode; vse zahteva,

naj se bolj napno vojne moči. Velika pomoč
za Angleško pa je to, da veže vse naselbine
velika ljubezen do prvotne domovine, saj je
znano, da so takoj ponudile naselbine angleški
vladi svoje prostovoljce. In vlada sprejela je
to ponudbo, in vez med prvotno domovino in
naselbinami se je še bolj utrdila. Tako je an-
gaževano z usodo, s slavo in sramoto prvotne
domovine tudi čast naselbin, in to ni mala
vzpodbuja za vojno. Indija sicer ni angleška
kolonija, to je kraljestvo, broječe sto in osem-
deset milijonov prebivalcev, katerim pa gospo-
dari sto tisoč Angležev; to gospodarstvo bi
gotovo nikakor obstati ne moglo, če bi An-
gleži ne uživali ljubezni, simpatij tamošnjega
prebivalstva. To pokazalo se je tudi ob času
vstaje, katero pa so večinoma udušile indij-
ske čete.

Kako zelo so angleški nazori različni od
onih drugih narodov, se posebno očito kaže
pri nazorih o vojni. Ministerstvo zahtevalo je
od zbornice, naj mu dovoli, da se čete po-
množijo za petnajst tisoč mož.

V kakem drugem parlamentu bi opozicija
ne dovolila vladi tega, češ, da jej s tem iz-
reče nezaupnico. Kako drugače pa je v An-
gleški! Opoziciji, katera bi lahko pokazala
svojo moč, ne pride pri takem vprašanju na
misel, da bi nasprotovala vladi, da bi jo spod-
kopala; vse tekmuje, da se domovina reši, da
se ojači in procvita. Še bolj pa pojasnjuje po-
seben angleške nazore slednji razpor s knezom
Bismarckom. Angleški minister za vnanje za-
deve priznal je javno pred parlamentom, da
njegovo postopanje ni bilo pravo, in tako se
je doseglo zopet sporazumljenje z Nemčijo. V
kaki drugi državi smatrala bi se bila taka iz-
java ponižanjem naroda. V Angleški vlada v
javnem in privatnem življenju samo hladen
razum, kateri odpusti tudi državnikom napake,
in misli le na to, kako bi jih bilo možno zopet
poravnati in popraviti.

In deklica joka obilne solze prijateljskega
sočutja in te solze so segle Bogdanu v srce.
Krčevito jo prime za roko, jo pritisne na
lastno srce in reče:

„Ne jokaj, Milica! Zakaj in čemu solze?
Ni li uže zadosti, ako eno srce razmesarjeno
pojema, mora li še drugo krvaveti? Nikakor
ne! Ako uže mene usoda tako preganja, za-
kaj bi ti lepših ur ne zaslužila. Ne jokaj,
milo dekle, niti zaradi moje nezgode, niti za-
radi nesrečne volitve, ki je ravno tebe zadeti
morala! Pusti nasledke denšnjega dne, naj
se zavalijo s celo svojo težo na moja pleča,
dosti se čutim močnega, da jih bodem vedel
prenašati, dokler bode gospodarji usode do-
palo jih zopet znad mene odvaliti. Veseli se
življenja in uživaj je, dokler ti je mogoče,
kajti še ga ne poznaš!“

Srce dekletu glasno bije. Oba molčita.
„Kje je brat?“ vpraša čez nekaj časa
Bogdan.

„Vzel je nekoliko poprej, predno si ti
prišel, puško in odšel. Nič mi ni povedal, kam
ga noge poneso. Pričakujem ga do poludne.“

„Tak povej mu, Milica, kadar se vrne,
naj zvečer doma ostane. Zbrali se bomo
tukaj in se o važnih rečeh menili.“

„Ne bom pozabila, ga na to opomniti.“

Listek.

Črnogorska nevesta.

(Izvirna novela. Spisal J. Bedének.)

(Dalje.)

„Nikoli, nikdar, dokler živim ne bodem
dobil žene, ki bi jo tako ljubiti zamogel, ka-
kor tebe ljubim! Za te, draga moja, priprav-
ljen sem vsako minuto dati življenje, in ven-
der mi krvaveče srce še noče umeti, zakaj se
tvoje moje postati brani. Naj bode v imeni
božjem! Ah vi krasni ideali, vi lepi prizori,
ki ste mi pijano srce tako goljufno in brez-
vestno širili, kje ste? Razprašili ste se kakor
prah, ki ga veter križem sveta razpiha in raz-
podi. Ne ena izmed vseh krasnih podob, ki
so se še danes zjutraj v mojem srcu tako
čarobno lesketale, ne bode oživela in resnična
postala; vse so se razpočile, kakor pisani me-
hurčki, ki smo jih otroci iz mlijenega soka
po slamnati bilki v zrak spuščali in nepo-
pisljivo radost nad njimi imeli, dokler se nijšo
ravno v najlepših barvah spreminjale se —
razpočili. Nič družega mi ni ostalo, kakor
prazen prostor, ki se življenje imenuje, in to
bode čez me z vso svojo težo in težavo
padlo in niti jednega solnčnega dne mi ne

bode več privoščilo. Niti jednega sadu nje-
govega ne bodem vžil, in tako se bodem zo-
pet prazen in življenja čez in čez sit v
hladno zemljo vlegel, kakor sem prazen na
njo prišel. O usoda, ti krvoločna usoda, kaj
sem pregrešil, da se tako ostro nad menoj
maščuješ? Ničesar si nisem zvest, in kakor
sneg čista je moja vest! Edino bitje, katero
sem ljubil in še ljubim, zavrže me, kje tedaj
naj si poiščem varen kot, ako me ona, na
katero sem bolj nego na božanstvo veroval,
zavrže. Kje je, vprašam, kot na zemlji, kamor
bi zamogel mirno položiti za smrt trudno
glavo, kjer bi si krvaveče srce oddahnil za-
moglo, kjer bi mi prisijal le edin žarek
upanja, da me obsije en sam žarek mile srce?
Oh, ni ga takega kraja, zame nikjer todi!
Zastonj so bili vsi dnevi, katere sem do se-
daj preživel, zastonj detinsko veselje na pri-
hodnjo srečo, zastonj vse upanje v milejšo
prihodnost, katera se mi je v živi domišljiji
tako krasna slikala. O gorje mi!“

„O ti vsmiljeni bože, da moram ravno
jaz tista biti, ki ti je ostro puščico ljubezni v
srce zasadila! O Bogdane, Bog mi je priča —
ni me bila nikakor volja goljufati te, in zato
nisem mogla drugače delati, kakor sem storila,
kajti preveč si mi drag in ljub, da bi te
tedaj oslepariti zamogla!“

Če se vzemó vsa ta angleška svojstva v poštev, smelo bi skoro trditi, da se Anglija ne bode sramotno umaknila s sudanskega bojišča, z Rusijo pa se bode le tedaj spustila v boj, kadar bode po hladnokrvnem premišljevanji prišla do prepričanja, da je močna dovolj, da se meri tudi s tem sosedom, do tedaj pa bode z britansko hladnokrvno in dobro preudarjeno pohlevnostjo zadrževala Rusijo na dalnjem prodiranju.

Delavski red.

— Šesto poglavje našega obrtnega reda dobilo je Najvišje potrjenje. To je pravo poglavje socijalno-političnih reform, katere je pričelo Taaffejevo ministerstvo in s katerimi je svoj, v najboljšem in najblažjem zmislu napreden duh pokazalo. Socijalno politične reforme imajo namen, da dadó slednji četrtinki našega stoletja poseben, jo izborno odlikujoč značaj, delo političnega osvobojenja po humaniteti. V tem zakonu se kaže blagodejno, odkritosrečno, požrtvovalno sočutje z usodo nižjih razredov. Avstrija se sme ponašati, da je ideje, katere so silno važne za zgodovino civilizovane družbe, prav umela ter tudi skusila uresničiti.

Novi zakon ima obširna določila o otrocih in mladih delavcih obeh spolov, kateri se rabijo pri obrtnih podjetjih: vsa ta določila pa imajo blagodejen namen, naj se varuje zdravje in telesno razvijanje, da se tako vzgoji krepak in izvrsten zarod — izvrsten ne samo za delo, kajti tudi za duševno omiko se je skrbelo. Ta zakon tudi skrbi za to, da se premladi delavci ne dopuščajo k delu, da se tako ne odtegujejo izpolnovanju zakonite šolske dolžnosti. Glavni pomen novega zakona pa je v tem, da se je postavil in vpeljal normalni delavski čas. Temu določilo se je od mnogih strani nasprotovalo. Čuli so se glasovi, da se to vprašanje konečno more rešiti samo po mednarodni poti, da se sonce in veter po vsej Evropi med vsemi enakimi industrijami enakomerno razdeli. Zagovorniki teh nazorov so izražali bojazen, da bi država, katera hodi v tem vprašanji samosvojno pot, mogla oškodovati zmožnost konkurence v nekaterih obrtnih strokah. Naša vlada ni imela takih pomislekov, vendar je postopala povsodi z največjo previdnostjo in preudarnostjo. Tako jej bode možno med interesi delavcev in podjetnikov posredovati in blagodejno vplivati.

Tu je še treba omeniti, da se naša industrija po primerni carinski, železniški in tarifni politiki naše vlade bistveno podpira in pospešuje. To vse bode pomoglo, da se odstranijo vse nedostatkosti, in Avstrija bode imela zavest, da je med vsemi evropskimi

državami prva vpeljala in izvela normalni delavski čas.

Zakon o tovarniških nadzornikih, tudi blagonsno delo Taaffejevega kabineta, dobi stoprav po reformi šestega poglavja obrtnega reda po polen pomen. Ti organi, katerim je izročeno čuvanje nad takó važnimi državnimi, družbinskimi in humanitarnimi interesi, bodo gotovo tekmovali v skrbi za to, da preide novi zakon po duhu in po besedah po polnem in ves v praktično življenje. Skoro z gotovostjo se sme pričakovati, da se bode zakon o zavarovanji delavcev proti nezgodam rešil še v tem zasedanji državnega zbora. Kakor znano, je vlada predložila tudi zakon o zavarovanji bolnih delavcev. Vlada, katera predlaga take zakone, kaže gotovo, da jej je vse na tem ležeče, da se pomaga nižjim stanovom. Ta vlada daje delavcem s sočutnim srcem in z odprtimi rokami vse, kar potrebujejo za zdaj, da uživajo veselo svojo zdanost in bodočnost, svojo starost in mladost; se vé da je tudi njih dolžnost, da tudi oni ohranijo državi in družbi to, kar so dolžni: mirno in postavno razvijanje.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Državni zbor nadaljeval je včeraj debato o proračunu za trgovinsko ministerstvo. Naslov 1., „Osrednje vodstvo“, provzročil je daljšo debato, katere se je udeležil tudi trgovinski minister baron Pino. Zvečer se je seja nadaljevala o tem proračunu, potem pa sta se vsprejela po daljši debati tudi uže prva dva naslova proračuna za poljedelsko ministerstvo.

Tuje deželo.

Poročila iz Salonikov potrjujejo neugoden položaj na Kosovem. Zdaj ni še gotovo, katero poročilo je pravo: ali so se na alban-skem vstaši pomaknili nazaj v goré, ali pa, da se je umaknil Ibrahim-paša v prizrenski grad ter mesto samo prepustil vstašem. Gotovo pa je, da zeló vre v tej okolici ter da se ne bode še kmalu vrnil mir.

Vojna komisija francoske zbornice se je konečno zjediniła o nasvetovanih popravkih poslancev Garnierja in Lecomteja, kateri so nameravali, naj se tudi v Franciji rojeni sinovi uvrsté v vojno ter se jim tako s pravicami naložijo tudi dolžnosti, ter jih zavrgla, ker se to vprašanje mora rešiti na širši podstavi.

Iz Londona se poroča, da se bode princ Welški podal v Berlin v spremstvu svojega brata in vojvode edinburskega, da vošči srečo

staremu cesarju Viljemu povodom njegovega 86. rojstvenega dneva. To poročilo vzbudilo je povsodi mnogo zanimanja, kajti splošno se domneva, da je to potovanje političnega pomena. To potovanje pa je tudi potrdilo, da se je nedorazum med Nemčijo in Angleško po polnem poravnal, da hočeta za naprej obe državi po polnem v prijateljstvu skrbeti za svoje interese.

Z afganskega bojišča ni čuti posebnih poročil. Iz Teherana se poroča, da je general Lumsden prišel v Herat, kjer afganska oblastva pridno pripravljajo trdnjave. Več stotin kozakov je nastavljenih v Pulikhatunu, južno od Herata. Male ruske čete imajo okupirane vodnjake med Saraksom in reko Murgab.

Razmere v osrednji Ameriki postale so nekako napete, ker je Barrios kar na svojo roko hotel vse ljudovlade v jedno, ne da bi bil prej posamične vprašal za svét, za njih voljo in dovoljenje. Več ljudovlad je uže spravilo svoje čete pod orožje ter jih zbira na mejah. Zgodi se torej lahko, da se v kratkem vname zaradi Barriosovega samovoljnega postopanja splošna vojska.

Dopisi.

Št. Jurij pri Kranji, dné 13. marcija. (Izv. dopis.) Št. 3. in 5. v Celovci izhajajočega lista „Mir“ sta prinesli iz Št. Jurija nad Kranjem dva jako primitivna dopisa, tožeč o šolskem bremenu. Svet, ki to čita, znal bi krivo soditi, češ, Šenčurjani so res hudi nasprotniki šoli in veliki ljubitelji temi.

Zato pojasnilo.

Gosp. dopisnika bolí, da bomo našo razrednico razširili v dvorazrednico. Čemu to, modruje mož, poludnevni pouk naj bo! Ali še tega ne veste, da pri nas še celodnevne nikoli bilo ni? Mar li dvorazrednica za 200 šolskih otrok ni živa potreba? Hočete li, da bi se šolska dolžnost pričela še le z 8. letom, s 7. se zaradi pomanjkanja prostora tako uže. Pa kaj, šole se morajo zidati in razširjati zaradi preobilice učiteljev! Ni li to nekaj novega?!

Z učnim načrtom naših razdeljenih jednorazrednic s poludnevnim poukom je gosp. dopisnik tudi v velikem sovraštvu! Smelo trdim, da ga še nikdar ni videl, še veliko manj čital, sicer bi moral vedeti, kako lepo je snov razdeljena na vsa leta. Pojma o šoli, gosp. dopisnik, nimate veliko, zato Vam zakličem: „Kopita sodi naj kopitar!“

C. kr. okrajni šolski svét tudi ni milosti našel pri našem gosp. dopisniku. Kazni, kazni zaradi zamud, oj, te so ostre, trde! Jaz na-

„Tedaj na svidanje zvečer, Milica, in še nekaj. Pozabi, razumeš me, čisto pozabi, kar se je med nama v tem času tukaj sestalo, in nikdar naj o tem živa duša ne izvé! Mi li oblubiš to?“

„Zakaj bi ti pač ne oblubila?“ odgovori žalostno dekle, ter položi drobno ročico v njegovo podano desnico. Le predobro je čutila krčeviti stisk njegove roke, izraz notranjega njegovega razburjenja in oh, nesrečna Milica mu ni mogla pomagati, mu ni bila vstani bolečine zljajšati.

„Bog te obvaruj, Milica“, pravi pred odhodom še zali Črnogorec, vzame puško, se še enkrat na krasno podobo ozre in zapre duri za sabo.

In vbogo dekle sedelo je zopet samotno za kolovratom in sanjalo. Tako sama! Zakaj ga ne more ljubiti, zalega, blagosrčnega in odkritosrčnega Bogdana. Lep je, tanko je zraščen kakor siva jelka v gori, ima srce, ki bi svet z njim osrečiti zamogel in vender ga ne more ljubiti, kakor ljubi Miroslava. In zakaj ne? Sama ne vé! Skupaj sta se kot otroka igrala, Bogdan in ona, od prvih nog, do najposlednjih dni skoro, imela sta se uže takrat tako rada, da se je koj enemu stožilo, ako drugega ni zraven bilo in sedaj — ne more več zanj čutiti, kakor le bratovsko ljubezen, s kojo bi ga pa prihodnjega moža ni-

kakor srečnega storiti ne mogla, kajti mož hoče in sme vsikdar več zahtevati, kakor brat in je po natornih postavah pooblaščen več zahtevati, in kakor v tem oziru brat storiti zamore in storiti sme! — In Miroslav — oj, saj ga komaj pozna in to kako kratak čas in vender mu je tako srčno vdana, da mu bolj biti ne more! Ljubi ga vender tako iz cele duše in celega srca, da boljše in gorečnejše, odkritosrečnejše in srčnejše ljubiti ne more! Zakaj se ne more odločiti, da bi vslišala Bogdana, da bi bila njegova žena, ki bi se gotovo niti trenutka ne obotavljala, Miroslavu roke v večno zavezo podati. Sama ne vé! Tisoč in tisoč enacih vprašanj si je uže stavila, a niti na jedno si še ni odgovoriti mogla!

Celi dan je mislila zapuščena deklica črnogorska na svojega Miroslava, dokler se solnce za visoke gore, ki ločijo Črno Goro od kotorske Boke, ne pogrezne in posamezne zvezdice na nebu druga za drugo migljati začnejo.

Na izhodnji polovici neba prikaže se polna luna, vedno se više in više dvigujoč in vesla dalje po brezkončnem prostoru, obsutem in nasejanim z drobnimi zvezdicami, podobna pastirju med ogromno čedo ovac, izliva je blede svojo luč na črnogorske višave.

V hiši Janka Jugoviča prične se novo, živahno življenje, katerega uže v teku dveh mesecev, od kar je sivi Jugovič oči za večno

zaprl, ni bilo najti. Možje rujavih obrazov in takošnih rok, jedrnatega stala in srditega pogleda, sami junaški Črnogorci v dolge haljaste plašče zaviti dohajajo drug za drugim v kočó. Nekateri se posedejo po kotih, drugi pa v gručah stojé. Kakor nam pričajo njih resni obrazi mora predmet denasnjega shoda jako važen biti.

Janko Jugovič sokolovim pogledom množico pogleda in molči. Ni ga še med zbranimi, ki ga je bistro oko iskalo. Duri se odpró in dva moža v dolge rujave, do petá segajoče halje zavita vstopita. Prvega uže poznamo, in kedo bi ga ne — Bogdan je. Drugi je gospodar orjaške postave in se nosi po šegi Bokežov.

„Pozdravi vas Bog, bratje!“ pravi poslednji in stopi mogočnega koraka med šepetajoče brate Črnogorce.

„Pozdravi Bog,“ odzdravijo rujavi možje, in Janko se mogočno oglasi:

„Kakošne novice nam doneseš Jovo? Kaj delajo bratje onostran visocih gorá ob obalih šumečega morja?“

„Žalost in tuga kraljuje v deželi in divje so bratje razsrjeni. Prostosti naši, ki se je z nami narodila in to je edino, kar mi vbogi sinovi Dalmacije svojo last imenovati zamoremo, hočejo verige in okovi naložiti. Hočejo nam odvzeti brambo domovine, za katero smo

sprotno pa trdim, da naš c. kr. okrajni šolski svet jako previdno dela in kaznuje samo one stariše, pri katerih je nagajanje in upor očitven.

Jako čudno se mi zdi, da gosp. dopisnik tudi z učiteljem verouka ni zadovoljen, češ, časih smo boljše znali moliti — krščanski nauk — kakor zdaj. Za ta ljubeznivi poklon se Vam bo obče spoštovani gospod toplo zahvalil.

Vneti ste zelo za kmetijsko šolo. Verjemite mi, jaz nič manj. A ljudska šola po polnem kmetijska šola postati ne more. Ker ste tako vneti za praktični pouk v kmetijstvu, zakaj ne delate na to, da bi šola dobila vsaj šolski vrt? To z Vašim vplivom lahko storite! to spada v Vaš delokrog.

Kako lepo ste nam povedali, po čem izobražen kmet hrepeni, po čem pa neizobražen, povedal nam je tržaški „Jurij s pušo“.

Jaz bi tem budalostim ne bil odgovarjal, ko bi vsa stvar ne imela še žalostnejega lica. Kaj pač poreklo višje šolska oblastva, če povem, da je tak hud sovražnik šole, kakor se v omenjenih dopisih kaže, le neka pri šoli zelo vplivna oseba gosp. dopisnik sam?

Čudom se moram čuditi, da ta gospod, kateri ima vender tudi glas pri takih zadevah, ni porabil svojega glasu, ter ga oddal proti razširjenji. Gospod dopisnik, ne bijte se vender sami sebe po ustih.

Kakor rečeno, ne bil bi odgovarjal, a ker mi je prospeh šole, prosveta naroda na srci, storil sem to, da se bodo zdaj še lahko storili potrebni koraki, da se loči ljulika od zrna. Po tem potu in od takih mož pa nimamo pričakovati dobrih uspehov v šoli! Varujte se torej, vrli šenčurjani, onih, ki pridejo k vam v ovčji obleki.

L. Jelenec, učitelj.

Razne vesti.

— (Dve dragi podobi.) Sedanji vojvoda Malboroughski sklenil je razprodati slike, ki so jih bili nakupili slavni njegovi pradedje. Direkcija londonske akademije umetnostij obrnila se je vsled tega do angleške vlade s prošnjo, da naj vsaj najinteresantnejše in najimenoitnejše podobe nakupi, tako zlasti Rafaelovo Madono, dalje podobo, ki predstavlja Karola I. kot jezdeca od Dycka in pa šest Rubensovih slik. Vojvoda zahteval je za teh šest podob in še za tri druge od Sebastiana del Prombo, od Mytensa in Wecuinxa, katerih ni hotel od onih lociti, 350 000 gvinej, to je 4 330 000 gld. Vlada izjavila je na to, da te ogromne svote ni vstani plačati, tim manj, ker so izvedenci te slike cenili le na 263 500 gvinej, to je 3 059 500 gld. Po dolgem pogajanju odločil se je vojvoda vender v to, da je podobe Rafaela in Dycka same za se prodal, in sicer za 87 500 funtov šterlingov, kar znaša v našem denarju 1 087 625 gld. Za Rafaelovo Madono

vedno vsi od prvega do zadnjega junaško v boji kakor skale stali, ter nas vtakniti pod vojaško poveljništvo deželne brambe, kakor za Boga in sv. Ivana bi mi ne orožja ne umeli boljše in spretnejše sukati, kakor cela deželna bramba ali kako uže se novi armadni oddelek imenuje. Toda tega v naši Boki ne bode nihče doživel, da bi prosti sin kotorske Boke svojo prirojeno prostost zavrgel in jedrnat svoj tilnik bodi si kteremu koli žulečemu jarmu vklonil. Iz tega ozira so me moji bratje k vam bratom našim po krvi in imenu poslali, ako bi bilo treba, da bi se smeli vaše pomoči nadejati. Sme li Boka na vas še zanesti?

„Vselej“, zagrmí iz vseh grl naenkrat. „Smrt in pogubo sovražnikom svobode!“

„Smrt in pogubo vsem, ki bi se upali nam naše najdražje blago, ki ga imamo, odvzeti.“ ponavlja Jovo Krivoščijanec.

Skupščina se posede ter si zapali čibuke. Bleda hči črnogorska pa čepi zamišljena v sanjarije v kotu hiše in pogostoma pregleduje zbrane može. Vselej pa ji delj časa, kakor bi bilo treba, oko na žalostnem Bogdanu obvisi in vselej se vzdigne globok in težak izdihljaj iz njenih deviških prsij. In zopet se ji vsilijo poprejšnje misli: „Zakaj ga ne morem ljubiti kakor ljubim Miroslava? Oh kedo vé? ko bi ga bila popred natančneje spoznala — ali abotno saj ga poznam uže od mladih

odpade 70 000 funtov šterlingov, a na podobo Karola I. 17 500 funtov šterlingov.

— („Rože iz Herata.“) Sedaj, ko je pogled vse Evrope obrnjen na Herat, kateremu se Rusi baje od dne do dne bolj približujejo, je pač na mestu opozoriti na to, kako vrednost bi ta kraj za Ruse imel. Ne samo zaradi strategične važnosti je Herat imeniten, ampak tudi za to, ker so tam v vsem Afganistanu najlepše ženske doma. Velikaši Turkomanov dobivajo vsi iz Herata bisere svojih haremov, in v celi osrednji Aziji, koder je še kupčija z ženskami v navadi, imenujejo deklice iz Herata le „Susannah-i-Herat“, t. j. po naše „rože iz Herata“, za koje se jako visoke svote prodajajo. O šahu v Teheranu trdi se, da ima tretinko svojih žen iz Herata, in res je, da ima v Heratu posebnega agenta, kateri ima edino nalogo, da za svojega mogočnega gospoda ženske kupuje. Ako bi tedaj Rusi Herat zaseli, navezali bi Turkomance še bolj nase, ker bi letem potem ne bilo potreba dobivati iz inozemstva svojih žen.

Domače stvari.

— (O potovanji cesarjeviča in cesaričine) se poroča z dné 17. t. m. iz Aten: Danes napravil je avstrijski prestolonaslednik v spremstvu kralja in kraljice in velikega kneza Pavla izlet v Megaro, da si ogledajo starino. Zvečer je bil na krovu „Miramar“ v čast grškemu kralju in kraljici velik obed. Ob 9. uri zvečer sta se odpeljala. Kamor je prišel avstrijski cesarjevič in cesaričina, povsodi ja je prebivalstvo navdušeno pozdravljalo. Kralj odlikoval je grofa Bombellesa z velikim križem Odrešenikovega reda, druge osebe iz spremstva pa s komandérskim križem istega reda. — List „Bilanca“ pripoveda, da dojdeta visoka gosta dné 27. t. m. na Reko ter odideta od tod dné 28. t. m. „Dalmata“ pa poroča, da dojdeta dné 25. t. m. v Zader. — Na Reki delajo se velike priprave za vzprejem cesarjeviča in cesaričine. Pri tržaškem umetalnem vrtarji Perottiji naročile so reške dame bouquet, 80 centimetrov v premeru. Sestavljen bode iz samih šmarnic, katere cesaričina posebno ljubi. Za šopek porabilo se bode 10 000 šmarnic; čipke za ta šopek naročile so se v Bruselji, trakovi pa pridejo iz Pariza. — Tudi Zader naročil je pri gorenjem vrtarji šopek s trakovi v belgijski trobojnici.

— (Izid volitev v trgovinsko in obrtno zbornico.) V trgovinsko in obrtno zbornico izvoljeni so naslednji gg.:

V I. in II. volilnem razredu trgovskega odseka s 455 volilci izvoljen je Fran Hren s 187 glasovi, Vaso Petričič 186, Josip Kušar 184, Fran Souvan 184, Mihael Pakič 183, Fran Perdan 180 glasov.

V III. volilnem razredu trgovskega odseka s 2186 volilci dobili so glasov ter so

nog, Miroslava pa še le malo in vender ga tako brezumno ljubim!“

Naenkrat posluša. Beseda „topništvo“ je zadela na njeno uho. Celi poprejšnji pogovor zbranih možakov splazil se je brez vsacega vtiska na njeno dušo mimo nje, in sama ta besedica pa ji je toliko srce pretresla. Zakaj li? Oh, njeno najdražje bitje, ki ga na tem svetu le ima, služi v tem zalem in mogočnem oddelku avstrijske armade, vsaj tako jej je domu gredé njen brat koj prvi dan, na tisti usodni dan povedal, da je njen osloboditelj avstrijski ognjičar in topništvo. Dalje posluša in čuje, kako se Jovo Krivoščijanec mogočno vzdigne in pravi:

„Bratje, tedaj sme zaradi svoje prostosti v nevarnosti stoječi dalmatinski sin na vas še zanesti? Dobro, izkažite se vrle naše brate, in ko enkrat morebiti platilna ura nam odbije, ko nam bode mogoče v nevarnosti vam nasproti priskočiti, takrat bodejo sinovi Črne Gore videli, kakošne vredne in junaške brate ima onstran gorá ob skalnatih obalah penečega morja.“

„Spomladi tedaj bratje! Nimamo sicer nobenih topov, za to pa jastrebove oči in varno roko. Naše skalovje bode naš nepremagljivi zaveznik. Živela svoboda, živela svobodna naša domovina!“

izvoljeni: Josip Ribič 838, Blaž Mohar 837, Fran Omersa 835, Toma Pavšlar 835 glasov.

V I. volilnem razredu obrtnega odseka s 14 volilci dobila sta glasov ter sta izvoljena: Makso Krenner 6 in Ivan Baumgartner 5 glasov.

V II. volilnem razredu obrtnega odseka s 8432 volilci dobili so glasov ter so izvoljeni: Anton Klein 3384, Janez Dovgan 3379, Jan. Nep. Horak 3379, Alojzij Jenko 3378, Filip Zupančič 3378, Oroslov Dolenc 3377, Fran Kollman 3370, Jarnej Žitnik 3370, Janko Kersnik 3361, dr. J. Poklukar 3311 glasov.

V III. volilnem razredu obrtnega odseka (rudarski odsek) s 27 volilci sta izvoljena gg. Karol Luckmann z 11 in P. Eichelter z 11 glasovi.

— (Gosp. dr. Lavoslav Gregorec) bil je dné 16. t. m. nameščen v stolni cerkvi v Mariboru kot kanonik štrasburški in farni predstojnik pri Novi cerkvi. „Katoliško tiskarsko društvo“ poklonilo mu je o tej priliki v priznanje trudapolnega in vspešnega desetletnega uredovanja „Slov. Gospodarja“ zlat prstan z briljanti.

— (Slovensko gledališče) bode jutri 19. t. m. Predstavljal se bode igra „Zmešnjava na zmešnjavo“, burka v petih dejanjih. Spisal A. Kotzebue, poslovenil Jos. Cimperman. Nadejemo se, da se bode občinstvo prav mnogobrojno udeležilo te predstave, saj jih itak ne bode v tej sezoni več mnogo; sicer pa bi se moralo vender nekoliko več zanimanja kazati za slovensko gledališče. Kako moremo pač zahtevati izvrstnega gledališča, če ga gmotno ne podpiramo. Le malo več dejanja in menj besedij!

— (Občinska volitev.) Pri volitvi novega občinskega predstojništva v občini Moste v ljubljanski okolici bili so izvoljeni, in sicer županom Ivan Slapničar, posestnik v Selu; občinskim svetovalcem pa Ivan Marolt iz Martinje Vasi, Fran Tobias iz Udmata in Andrej Inglič iz Sela.

— (Zblaznel) je 54letni kmet Josip Kušar z Vrhnik. Včeraj prišel je k predstojniku tukajšnje policije ter zatrjeval, da je general in silno bogat mož, kajti on dobil je glavni dobiček in zdaj bode si nakupil novih hiš. Revež pa ima nekaj ničvrednih papirjev, katere kaže kot srečke, katere so mu prinesle toliko sreče. Odveli so ga v blaznico.

— (Sreča v nesreči.) Iz Rudolfovega se z dné 13. t. m. poroča: Gospa najemnika tukajšnjega mestnega mlina pala je danes v vodo tik pred jezom, kjer je voda najbolj deroča; voda potegnila jo je skozi žleb, kjer so bila štiri kolesa v teku. Nihče ni tega opazil; še le na drugem konci mlina ugledale so dekle, katere so tam prale, stezati nesrečnico iz vode roke. Jedna izmed njih

Janko Jugovič prinese med tem kruha in soli. Cela skupščina priseže žalost in veselje bratovsko med seboj deliti, oživljeni kakor po smrti bratje ostati in rajši smrt si voliti, nego krepki tilnik žulečemu jarmu hlapčevanja upogniti.

„Na svidanje, junaški bratje!“ se poslovi Jova Krivoščijanec, poljubi vse zapored, in skupščina se razide.

Poslednji je bil Bogdan, ki je odhajal. Milica žalostno pogleda, rekoč, „Lahko noč, Milica!“

„Počakaj nekoliko,“ pravi ona, ostane, stopi k njemu, ga prime za roko, oko prijazno vanj upre in reče: „Povej mi, Bogdane, kaj vse to pomeni?“

„Bokezi se bodo na spomlad vzdignili, ker se jim hoče vsiliti dolžnost deželne brambe in mi jim bomo pomagali ter jih podpirali, družega nič!“ odgovori Bogdan in žalosten smehlja mu zaigra na ustnih.

„Hvala ti,“ odgovori Milica, in srce se ji v telesu trese kot list na drevesu. „Dobro noč, Bogdane!“ še pristavi.

„Z Bogom, zala Milica, zdravstvuj!“

In hišna vrata zaprla so se za zadnjim, ki so si po sveti prisegi bratje in sobojevalci biti obljubili.

(Dalje prihodnjič.)

bila je toliko pogumna, da se je podala v vodo ter rešila gospo. Čudno je le, da se je ponesrečenica samo malo na glavi poškodovala.

— (Pot na Stol.) Avstrijski klub turistov sklenil je v lanskem letu popraviti pot od Valvazorjevega zavetišča do vrha Stola. To delo dovršilo se je pod vodstvom gospoda fužinarskega oskrbnika J. Kokalja z Javornika prav zadovoljivo. Na spodnji polovici se je pot deloma, na gorenji pa po polnem nova napravila. Vкупna dolžina poti znaša 4270 metrov. Ta pot je zdaj prav priprava in netežavna, kar najbolje pričuje to, da je v lanskem letu v jeseni šla na Stol 86letna mati gospa Kokaljeva s svojo šestletno in osemletno nečakinjo; za to pot potrebovala so samo pet ur, dasi je ležal na nekaterih krajih na Stolu sneg za črevelj debelo.

— (Požarna kronika.) Kakor se nam poroča iz krškega okraja, vnelo se je 11. t. m. ob štirih popoldne pri posestniku Vincencu Pohli v Gorenji Vasi v shrambi za stilo. Ogenj razširil se je kmalu tudi na blizo stoječe gospodarsko poslopje dotičnega posestnika in je v kratkem času vničil vse. Zgorelo je tudi hišno orodje in dokaj žita. Cela škoda ceni se na 900 gld. Zavarovan poškodovani ni bil. Kako da je ogenj nastal, se natanko ni določiti dalo, vendar se splošno misli, da so zanetili otroci.

Narodno-gospodarske stvari.

Kakošno vreme bo jutri?

Tako naj se kmetovalec vpraša vsak dan. Ali si pa more sam odločen odgovor dati? Le malo kdaj. Vremenska proročanja se opirajo le nekoliko na skušnje, največ so le vraže astrološke. Na mesec se naše ljudstvo najbolj zanaša, a učnjaki so dokazali, da vpliv meseca na vreme je skoro čisto neznaten ali po polnem ničeven. Zrakomer je tudi le slab vremenski prorok, in to tem slabši, čim slabše je to fizikalno orodje. In vendar napovedovanje vremena za prihodnje ure, za prihodnjih 12—24 ur ni več prazna reč. Meteorološke postaje v Ameriki in Evropi bavijo se z vsom marljivostjo s tem predmetom, in njih poročila so istinita ter njih prognoza o prihodnjem vremenu niso brez veljave. V Ameriki — in Amerikanci so najpraktičnejši ljudje — so brzojavna poročila o vremenu nekaj običajnega in ondi kmet ne gre na polje, dokler ne izve od meteorološke postaje, ali bo vreme ugodno. Tudi v Avstriji prinašajo nemške novine, gotovo tudi česke, kar od kraja dan za dnevom poročila o vremenu s prognozo o vremenu za prihodnji dan. Taka poročila niso danes prazno vremensko proročanje, kajti statistično je dokazano, da se od 100 takih napovedi vresniči jih 80.

Slovenski dnevniki bi tudi lahko prinašali vremenska poročila. Meteorološka štabija v Beči razpošilja take brzojavne napovedi za 4 gld. 70 kr. na mesec. V Ljubljano dojdejo ob dveh popoldne, ondodni dnevniki bi jih še isti dan objavili in velik del slovenskih pokrajina bere še zjutraj vse slovenske dnevnike, v katerih bi rado bralo hvaležno slovensko občinstvo tudi vremensko prognozo, kakeršno prireja meteorološka postaja v Beči ne samo za Dunaj in Dolenjo Avstrijo, marveč za vse avstrijske dežele in razna naša podnebja.

S to znanstveno stroko se Slovenci vse premalo pečamo. Ne spominam se, da bi bil še kdo o tem „dnevnom vprašanji“ v slovenskem jeziku pisal, razen g. Ferd. Seidl-na v „Ljublj. Listu“ od 1. 1884 št. 15 (podlistek). Na Štajerskem je kmetijska družba na to občinstvo opozorila. Naj bi isto tudi kranjska kmetijska družba storila. Vsaj stvar ni samo „znanstvenega“, marveč še praktičnega pomena.

V Krškem, 17. marca 1885. I. L.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Rim, 18. marca. (Iz zbornice.) Gledé naselbinske politike izjavil je Mancini, da se Italija ne gledé na žive simpatije za Angleško drži ob Rudečem morji italijanske politike. Vlada potrebuje za bodočnost po polnem svobodne volje v postopanju. Mancini je poudarjal blagodejni vpliv prijateljstva z Nemčijo

in Avstrijo. Vlada bode, predno bi pričela postopanje proti Sudanu, prosila zbornico pooblastila.

Pariz, 17. marca. „Journal de Paris“ zagotavlja, da je Nemčija ponudila svojo pomoč za francosko-kitajsko vojsko. Mirovna stranka v Pekingu zopet prevladuje.

New-York, 17. marca. Telegram iz Paname poroča: 250 ustašev napalo je dne 16. t. m. mesto, katero se vrlo brani. — Poročila iz La Libertada pravijo, da je Barrios izdal ukaz o zedinjenji srednjeameriških ljudovlad v jedno ljudovlado brez sporazumljenja z drugimi vladami. — Kongres v S. Salvadorji je dne 14. t. m. pooblastil vlado, da stori vse potrebne navedbe v obrambo dežele. Vsled tega se je razglasilo obsedno stanje.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 18. marca.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	gld. 83-35
» » » » srebren	83-70
Zlata renta	108-60
5% avstr. renta	99-15
Delnice narodne banke	861-—
Kreditne delnice	300-80
London 10 lir sterling	124-45
20 frankov	9-80 ⁵
Cekini c. kr.	5-80
100 drž. mark	60-60

Uradni glasnik

z dne 18. marca.

Razpisane službe: V kranjski hranilnici: služba adjunkta, 1300 gld. letne plače; služba oficijala, 1000 goldinarjev plače, oziroma štiri službe kancelistov z letno plačo 800 gld., petletnice in pokojnina. Prošnje do 15. aprila ravnateljstvu kranjske hranilnice. Zahveva se kavejca v znesku letne plače.

Naprava novih zemlj. knjig: V Kostanjevici za katastralno občino Planina; poizvedbe dne 10. aprila. — V Ljubljani za katastralno občino Vito; poizvedbe dne 7. aprila. — V Ložu za katastralne občine Čajnarje, Šilce in Ravne; poizvedbe dne 31. marca. — V Kameniku za katastralno občino Godiče; poizvedbe dne 26. marca t. l.

Eksekut. zemlj. dražbe: V Kameniku zemljišče Fr. Pirša z Vira (450 gld.) dne 8. aprila, 8. maja in 12. junija. — V Radovljici posestvo Urše Smolej iz Mlake (1504 gld.) dne 15. aprila, 15. maja in 15. junija. — V Kostanjevici zemljišča Ign. Kalina iz Kostanjevice (1420 gld.) dne 8. aprila, 6. maja in 3. junija t. l.

Tuji.

Dne 16. marca.

Pri Maliči: Zuckerbäcker, Münch in Supančič, trgovci, z Dunaja. — Czewiakowsky, trgovec, iz Trsta. Pri Slonu: Friedrich, trg. potov., in Blumberg, fabrikant, z Dunaja. — Huber, fabrikant, iz Steyra. — Mörtz, knjigovodja, iz Gradca. — Bergant, zasebnik, iz Ljubljane. Pri Avstr. carji: Mole, zasebnik, iz Sežane. — Genshofer, kasirka, iz Celja. Pri Juž. kolodvoru: Killer, mašinst, s soprogo, iz Fohnsdorfa. — Weimersheimer, trg. potov., iz Ichenhausna. — Gordon, fabr. vodja, iz Gradca. — Blaus, zasebnik, iz Gorice. Pri Virantu: Thurnherr, mehanik, iz Šmarja. — Kunc, trgovec, iz Črnomlja.

Umrli so:

Dne 18. marca. Marko Bajec, dninar, 64 l., Rožne ulice št. 27, srčna hiba.

V civilni bolnici:

Dne 15. marca. Jera Podbevšek, gostinja, 74 l., opešanje. — Janez Kosmač, hlapec, 25 l., kozé.

Dne 16. marca. Jera Pavčič, gostinja, 80 l., opešanje.

Dne 17. marca. Anton Kregar, delavec, 61 l., plučno otrpnenje.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
17. marc.	7. zjutraj	742-46	- 2-4	vzh. sl.	jasno	
	2. pop.	739-72	13-7	jzpd. sr.	»	0-00
	9. zvečer	739-10	6-4	»	»	

Najboljša semena!

Velikanska pesa, velikansko korenje, prava, najboljša cesarska senoženeta mešanica (trave in detelje), domača in nemška detelja, prava japonska ajda, ona, en malo gostejše sejana, za zeleno klajo posebno izvrstna, kakor tudi druga zanesljiva, kaljiva in najboljša semena priporoča po najnižji ceni

J. R. Paulin,

(35) 6-1

specerijski trgovec,

Pred škofijo št. 1, na voglu Špitalskih ulic.

Novo zidana hiša

s štirimi sobami in dvema kleti, kuhinjo in vežo, z opekami krita, je na prodaj. Pred hišo, ki se nahaja blizu farne cerkve v Dolu (Lustthal), je štirna s prav dobro in zdravo vodó. V hiši se nahaja c. kr. pošta, loterija, trafika in mesarija. Dražbena cena je 1500 gld. Hiša je za vsako kupčijo pripravna. Zraven je tudi kozolec z 11 okni in njiva z 4 merniki posetve, katera se ceni na 600 gld., torej vse vкуп 2100 gld. — Kdor hoče hišo kupiti, naj pride dne 23. marca dopoldne ob 10. uri v Dol (Lustthal) št. 15, kjer se bode na javni dražbi prodajala. (32) 3-3

Važno za častnike in vojake!

Vojaške knjige

pisal Komel pl. Sočeban, ces. kr. stotnik, se dobivajo v bukvarni

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg na Kongresnem trgu št. 2:

Službovnik za c. kr. vojsstvo, I. in II. del, slovensko, po 30 kr.

Službovnik za c. kr. vojsstvo, II. del 30 kr., III. del 20 kr. (slovensko-nemški).

Garnizonska in stražna služba, 30 kr. (slovensko-nemški).

Bojna služba itd., 40 kr. (slovenski).

Slovnica vojaška, 1 gld.

Werndljeva puška (slovensko-nemški), 20 kr.

Pouk o zemljišči (slovensko-nemški), 20 kr.

Osnova vojsstva, 20 kr. (28) 3

Salicilna ustna voda

in (108) 15-11

salicilni zobni prašek

pripravljan od G. Piccolija, lekarja „pri angelji“, Ljubljana, Dunajska cesta.

Vsakdanja uporaba ohrani zobe zdrave, zobno meso okrepi ter obvaruje vseh zobnih in ustnih bolezni in vratobola.

Steklenica salicilne ustne vode 40 kr.; škatulja salicilnega zobnega praška 30 kr.

Odkritje Amerike.

Predelal H. Majar.

Trile deli — 436 strani, 8°. Vsi trije zvezki v platno skupje vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr. O tej knjigi piše prvi naš leposloveni list „Ljubljanski Zvon“:

„Lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode za tegadel, hvaležen franciškemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo priredil slovenski mladini. Te dni je prišla na svetlo v Ljubljani pri Bambergu in ves naslov jej je: „Odkritje Amerike.“ Predelal H. Majar. Poučno zabavna knjiga v treh delih o I. Kolumbu, II. Kortesu, III. Píсарu. Papir je, kakor se taki knjigi spodobi, močan, tisk lep, pravilen in razločen, vsa vnanja oblika prijetna in prikupljiva in tudi cena blizu 30 tiskovnih pol obsežni, trdno v platno vezani knjigi ne previsoka. Ako se ozremo po naši književnosti, pritegniti moramo, da razven Ciglar-Tomšičeve „Sreče v nesreči“ ne poznamo knjige, ki bi tako prijala mladim slovenskim bralcem, kakor Majarjevo „Odkritje Amerike.“ Preverjeni smo, da se ta lepa knjiga skoro udomači po slovenskih hišah in šolskih knjižnicah.“

Dobiva se pri

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bambergu v Ljubljani.